KOMMISSIONENS DELEGEREDE AFGØRELSE (EU) 2015/1602

af 5. juni 2015

om ækvivalens, for så vidt angår den solvens- og tilsynsordning for forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er gældende i Schweiz, baseret på artikel 172, stk. 2, artikel 227, stk. 4, og artikel 260, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) ([1]), særlig artikel 172, stk. 2, artikel 227, stk. 4, og artikel 260, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved direktiv 2009/138/EF indføres der en risikobaseret tilsynsordning for forsikrings- og genforsikringsselskaber i Unionen. Direktiv 2009/138/EF finder fuldstændig anvendelse på forsikrings- og genforsikringsselskaber i Unionen fra den 1. januar 2016.

(2) Selv om Solvens II-direktivet først finder fuldstændig anvendelse fra den 1. januar 2016, kan Kommissionen allerede nu vedtage denne delegerede afgørelse som omhandlet i artikel 311 i Solvens II-direktivet.

(3) Artikel 172 i direktiv 2009/138/EF vedrører spørgsmålet om, hvorvidt de solvensregler, som et tredjeland anvender på den genforsikringsvirksomhed, der udøves af selskaber med hovedsæde i det pågældende tredjeland, er ækvivalente. Når det er blevet fastslået, at der foreligger ækvivalens, behandles genforsikringsaftaler indgået med selskaber med hovedsæde i det pågældende tredjeland på samme måde som genforsikringsaftaler indgået med selskaber, der har opnået tilladelse i henhold til nævnte direktiv.

(4) Artikel 227 i direktiv 2009/138/EF vedrører spørgsmålet om ækvivalens, for så vidt angår tredjelandsforsikringsselskaber, der deltager i koncerner med hovedsæde i Unionen. Når det er blevet fastslået, at der foreligger ækvivalens, kan sådanne koncerner, forudsat at fradrag og aggregering anvendes som konsolideringsmetode i forbindelse med deres indberetning på koncernniveau, tage hensyn til beregningen af kapitalkrav og disponibel kapital (kapitalgrundlag) i henhold til reglerne i den pågældende ikke-EU-jurisdiktion frem for at anvende direktiv 2009/138/EF ved beregning af koncernens solvenskrav og det anerkendte kapitalgrundlag.

(5) Artikel 260 i direktiv 2009/138/EF vedrører spørgsmålet om ækvivalens, for så vidt angår forsikrings- og genforsikringsselskaber, hvis moderselskab har hovedsæde uden for Unionen. Når det er blevet fastslået, at der foreligger ækvivalens, forlader medlemsstaterne sig i overensstemmelse med artikel 261, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF på det ækvivalente koncerntilsyn, der udøves af tilsynsmyndighederne i tredjelandet.

(6) Et tredjelands regler anses for at være fuldt ud ækvivalente med de regler, der er fastsat ved direktiv 2009/138/EF, hvis de opfylder krav, som giver forsikringstagere og begunstigede et sammenligneligt omfang af beskyttelse. Fuldstændig ækvivalens fastslået i henhold til artikel 172, stk. 2, artikel 227, stk. 4, og artikel 260, stk. 3, er af ubegrænset varighed, medmindre afgørelserne ophæves.

(7) Den 9. marts 2015 rådgav Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ([2]) Kommissionen om den gældende regulerings- og tilsynsordning for (gen)forsikringsselskaber og -koncerner i Schweiz. EIOPA's rådgivning er baseret på de relevante schweiziske rammebestemmelser, herunder den schweiziske lov af 22. juni 2007 om tilsyn med de finansielle markeder (Financial Market Supervisory Act eller FINMASA), som trådte i kraft den 1. januar 2009, loven af 17. december 2004 om forsikringstilsyn (Insurance Supervision Act eller ISA) og bekendtgørelsen om forsikringstilsyn (Insurance Supervision Ordinance eller ISO) ([3]). Kommissionen har baseret sin vurdering på oplysningerne fra EIOPA.

([1]) EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1.
([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikringsog Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).
([3]) ISO blev vedtaget af det schweiziske forbundsråd den 25. marts 2015 og træder i kraft den 1. juli 2015.

(8) Der skal i betragtning af bestemmelserne i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 ([1]), navnlig artikel 378, 379 og 380, samt EIOPA's rådgivning, lægges en række kriterier til grund for vurdering af ækvivalens i henhold til henholdsvis artikel 172, stk. 2, artikel 227, stk. 4, og artikel 260, stk. 3, i direktiv 2009/138/EF.

(9) Disse kriterier omfatter visse krav, som er fælles for to eller flere af artiklerne 378, 379 og 380 i delegeret forordning (EU) 2015/35, som gælder for solo(gen)forsikringsselskaber ([2]) og for (gen)forsikringskoncerner, og som omfatter beføjelser, solvens, ledelse, gennemsigtighed, samarbejde mellem myndigheder og håndtering af fortrolige oplysninger samt afgørelsernes indvirkning på den finansielle stabilitet.

(10) For det første — for så vidt angår redskaber, beføjelser og ansvar — har det schweiziske finanstilsyn (financial market supervisor eller FINMA) beføjelse til at føre tilsyn med (gen)forsikringsvirksomhed og pålægge sanktioner eller træffe tvangsfuldbyrdelsesforanstaltninger, hvor det er nødvendigt, f.eks. tilbagekalde et selskabs erhvervslicens eller udskifte hele eller en del af dets ledelse. FINMA råder over de nødvendige finansielle og menneskelige ressourcer, den nødvendige ekspertise, kapacitet og det nødvendige mandat til effektivt at beskytte alle forsikringstagere og begunstigede.

(11) For det andet — for så vidt angår solvens — bygger den schweiziske vurdering (Swiss Solvency Test eller SST) af den finansielle situation for (gen)forsikringsselskaber eller -koncerner på fornuftige økonomiske principper, og solvenskravene er baseret på en økonomisk værdiansættelse af alle aktiver og passiver. SST-reglerne kræver, at (gen)forsikringsselskaber har tilstrækkelige finansielle midler, og der opstilles kriterier for forsikringsmæssige hensættelser, investeringer, kapitalkrav (herunder minimumskapital) og kapitalgrundlag; FINMA skal foretage indgreb rettidigt, hvis kapitalkravene ikke overholdes, eller hvis forsikringstagernes interesser trues. Kapitalkravene er risikobaserede med henblik på at dække kvantificerbare risici. Hvis risici ikke kan kvantificeres, håndteres de ved hjælp af andre foranstaltninger. Operationelle risici håndteres f.eks. kvalitativt ved hjælp af den schweiziske kvalitetsvurdering (Swiss Quality Assessment eller SQA). Hovedkapitalkravet, den såkaldte målkapital i henhold til SST-reglerne, beregnes således, at det dækker uforudsete tab som følge af eksisterende forretningsvirksomhed. Endvidere varierer det absolutte minimum for kapitalkravet (minimumskapital) for forsikringsselskaber i henhold til SST-reglerne afhængigt af forretningsområde. Begge krav er mindst lige så strenge som de tilsvarende krav i direktiv 2009/138/EF for alle eksisterende schweiziske forsikringsselskabers af kombinationer af forretningsområder. For så vidt angår modeller, kan forsikringsselskaber anvende en standardmodel eller — hvis krævet af FINMA eller på eget initiativ — en intern model.

(12) For det tredje — for så vidt angår ledelse — kræver de schweiziske solvensregler, at (gen)forsikringsselskaber indfører et effektivt ledelsessystem, som indebærer, at de navnlig pålægges at have en klar organisationsstruktur, egnetheds- og hæderlighedskrav til de personer, der reelt driver selskaberne, og effektiv formidling af informationer inden for selskaberne og til FINMA. Endvidere fører FINMA et effektivt tilsyn med outsourcede funktioner og aktiviteter.

(13) SST-reglerne kræver også, at (gen)forsikringsselskaber og -koncerner har risikostyrings-, compliance-, intern audit- og aktuarfunktioner. SST-reglerne pålægger dem at have et risikostyringssystem, der kan identificere, måle, overvåge, styre og indberette risici, og et effektivt internt kontrolsystem. Kravene i direktiv 2009/138/EF til intern revision og compliance for soloselskaber opfyldes tilfredsstillende ved hjælp af ISO-bekendtgørelsen, idet den skærper kravene om risikostyring og navnlig forpligtelsen til at have en compliancefunktion.

(14) Den ordning, der er gældende i Schweiz, kræver, at ændringer i strategien for eller ledelsen af (gen)forsikringsselskaber eller -koncerner eller i kvalificeret deltagelse i sådanne selskaber eller koncerner er i overensstemmelse med sund og forsigtig ledelse. Navnlig indberettes erhvervelser og ændringer af forretningspolitik eller af kvalificeret deltagelse i (gen)forsikringsskaber eller forsikringskoncerner til FINMA, som kan pålægge passende sanktioner, hvis det er berettiget, f.eks. forbyde en erhvervelse.

(15) For det fjerde — for så vidt angår gennemsigtighed — er (gen)forsikringsselskaber og -koncerner forpligtet til at forelægge FINMA de oplysninger, som er nødvendige for tilsynet, og til mindst én gang årligt at offentliggøre en rapport om deres solvens og finansielle situation. Kravene i direktiv 2009/138/EF til oplysningspligt opfyldes tilfredsstillende ved hjælp af ISO-bekendtgørelsen, idet den type kvalitative og kvantitative oplysninger, der skal

([1]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 12 af 17.1.2015, s. 1).

([2]) Det præciseres i denne retsakt, om forsikringsselskaber anskues individuelt (»solo«) eller på koncernniveau. Soloselskaber kan eventuelt deltage i koncerner.

offentliggøres, er i overensstemmelse med direktiv 2009/138/EF. I henhold til ISO-bekendtgørelsen skal (gen) forsikringsselskaber og -koncerner offentliggøre oplysninger om deres forretningsaktiviteter, resultater, risikostyring, risikoprofil, metoder, der benyttes til vurdering, navnlig vedrørende hensættelser, kapitalforvaltning og solvens.

(16) For det femte — for så vidt angår tavshedspligt og samarbejde og udveksling af oplysninger — bestemmer den ordning, der er gældende i Schweiz, at alle personer, der arbejder eller har arbejdet for FINMA, herunder revisorer og eksperter, der handler på FINMA's vegne, er underlagt tavshedspligt. Tavshedspligten indebærer også, at fortrolige oplysninger ikke må videregives, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, dog uden at dette berører tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen. Endvidere anvender FINMA kun fortrolige oplysninger fra andre tilsynsmyndigheder i forbindelse med udøvelsen af sit hverv og til formål som fastsat i lovgivningen. Den ordning, der er gældende i Schweiz, kræver endvidere, at når et (gen)forsikringsselskab er erklæret konkurs eller er genstand for tvangslikvidation, kan fortrolige oplysninger, som ikke vedrører tredjeparter, der er involveret i forsøg på at redde genforsikringsselskabet, videregives. FINMA må kun udveksle fortrolige oplysninger modtaget fra en anden tilsynsmyndighed med myndigheder, organer eller personer, som er underlagt tavshedspligt i Schweiz, med udtrykkelig tilladelse fra nævnte tilsynsmyndighed. Der er undertegnet aftalememoranda med alle EU-medlemsstaterne med henblik på at koordinere internationalt samarbejde, navnlig om udveksling af fortrolige oplysninger.

(17) For det sjette — for så vidt angår indvirkningen af FINMA's afgørelser — er FINMA og de øvrige schweiziske myndigheder, som har til opgave at sikre velfungerende finansielle markeder, f.eks. den schweiziske nationalbank og finansministeriet, i stand til at vurdere, hvordan afgørelser vil indvirke på stabiliteten i finansielle systemer globalt, navnlig i nødsituationer, og til i forbindelse med ekstraordinære bevægelser på de finansielle markeder at tage hensyn til deres mulige procykliske virkninger. I overensstemmelse med den ordning, der er gældende i Schweiz, finder der regelmæssigt møder sted mellem ovennævnte myndigheder med henblik på at udveksle oplysninger om risici for den finansielle stabilitet og koordinere tiltag. Det samme sker på internationalt plan, hvor de schweiziske myndigheder f.eks. udveksler oplysninger med tilsynsmyndighederne i EU-medlemsstaterne og med EIOPA om spørgsmål vedrørende finansiel stabilitet.

(18) I artikel 378 og 380 i delegeret forordning (EU) 2015/35 opstilles der endvidere særlige ækvivalenskriterier for genforsikringsvirksomhed og for koncerntilsyn.

(19) For så vidt angår de særlige kriterier for genforsikringsvirksomhed i artikel 378 i delegeret forordning (EU) 2015/35 er adgangen til at udøve genforsikringsvirksomhed betinget af en forudgående tilladelse fra FINMA, som er baseret på præcise standarder fastsat i lovgivningen. I henhold til ISO-bekendtgørelsen er captive genforsikringsselskaber underlagt den solvensordning, der er gældende i Schweiz.

(20) For så vidt angår de særlige kriterier for koncerntilsyn i artikel 380 i delegeret forordning (EU) 2015/35 er FINMA bemyndiget til at fastslå, hvilke selskaber der er omfattet af tilsyn på koncernniveau, og til at føre tilsyn med forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er en del af en koncern. FINMA fører tilsyn med alle (gen) forsikringsselskaber, som et deltagende selskab, jf. artikel 212, stk. 1), litra a), i direktiv 2009/138/EF, udøver bestemmende eller betydelig indflydelse på.

(21) FINMA er i stand til at vurdere risikoprofilen samt den finansielle situation og solvensen for (gen)forsikringsselskaber, der er en del af en koncern, samt den pågældende koncerns forretningsstrategi.

(22) I overensstemmelse med den ordning, der er gældende i Schweiz, gør indberetningsprocedurerne og de regnskabsmæssige procedurer det muligt at overvåge koncerninterne transaktioner og risikokoncentrationer, som (gen)forsikringskoncerner mindst én gang årligt skal aflægge rapport om.

(23) I overensstemmelse med den ordning, der er gældende i Schweiz, begrænser FINMA anvendelsen af kapitalgrundlaget for et (gen)forsikringsselskab, hvis det ikke kan stilles til rådighed til dækning af kapitalkravet for det deltagende selskab, som koncernsolvensen beregnes for. Beregningen af koncernsolvensen giver et resultat, som mindst svarer til det resultat, der fås ved metoderne i artikel 230 og 233 i direktiv 2009/138/EF, uden dobbelt anvendelse af kapitalgrundlag og efter eliminering af den kapital, der er skabt inden for en koncern ved hjælp af indbyrdes finansiering. Selv om der ikke findes en koncernsolvensgrad som omhandlet i artikel 230 og 233 i direktiv 2009/138/EF, men derimod en række solvensgrader pr. enhed inden for en koncern, så opfanger nævnte serie nærmere bestemt alle interaktioner mellem koncernens enheder og tager således højde for koncernens struktur.

(24) Da ordningen derfor opfylder alle kriterierne i artikel 378, 379 og 380 i delegeret forordning (EU) 2015/35, anses det gældende regulerings- og tilsynssystem for (gen)forsikringsselskaber og -koncerner i Schweiz for at opfylde kriterierne for fuldstændig ækvivalens i artikel 172, stk. 2, artikel 227, stk. 4, og artikel 260, stk. 3, i direktiv 2009/138/EF.

(25) Kommissionen kan foretage en særlig gennemgang vedrørende et bestemt tredjeland eller territorium på et hvilket som helst tidspunkt uden for den generelle gennemgang, hvis den relevante udvikling nødvendiggør, at Kommissionen revurderer den anerkendelse, som er blevet tilkendt ved denne afgørelse. Kommissionen bør fortsat, med forsikringsteknisk bistand fra EIOPA, overvåge udviklingen i den ordning, der er gældende i Schweiz, og opfyldelsen af de betingelser, som denne afgørelse er truffet på grundlag af.

(26) Direktiv 2009/138/EF finder anvendelse fra den 1. januar 2016. Denne afgørelse bør derfor også tilkende ækvivalens fra nævnte dato til den solvens- og tilsynsordning, der er gældende i Schweiz —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Fra den 1. januar 2016 anses den gældende solvensordning i Schweiz for genforsikringsvirksomhed i selskaber, som har hovedsæde i Schweiz, for at være ækvivalent med kravene i afsnit I i direktiv 2009/138/EF.

Artikel 2

Fra den 1. januar 2016 anses den gældende solvensordning i Schweiz for forsikrings- og genforsikringsselskaber, som har hovedsæde i Schweiz, for at være ækvivalent med kravene i afsnit I, kapitel VI, i direktiv 2009/138/EF.

Artikel 3

Fra den 1. januar 2016 anses den gældende tilsynsordning i Schweiz for tilsyn med forsikrings- og genforsikringsselskaber i en koncern for at være ækvivalent med kravene i afsnit III i direktiv 2009/138/EF.

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. juni 2015.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand